

ಮಳೆಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ದಾಂಪತ್ಯದ ಸೊಲ್ಲು

ಶೀಲಾಳನ್ನು ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಸಿವಿಸಿಯಾದ ಡಾ. ಗಣೇಶ್, ಕೊನೆಯ ಭರವಸೆಯನ್ನುವಂತೆ 'ಶೀಲಾಳನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಾ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

'ಅವಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೂ ಕಾಲ ಅಣ್ಣ, ಅಣ್ಣಾಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅವಳಿಗೆ?'

'ನನ್ನ ಕಣ್ಣುದುರಿಗೆ ಬೆಳೆದ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿಯವರಲ್ಲೇ ನೀವು?' ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

'ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೊಂತ ನೀವು ಹೇಳ್ತೀರೋ ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂಕಲ್, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಶೀಲಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ ಬಯಸಿದ್ದು ಹೌದು. ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷ ತರಬಹುದೆಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ.' ಡಾ. ಗಣೇಶರ ಕಂಠ ಗದ್ದದವಾಯಿತು.

'ಇರಲಿ. ಆದದ್ದು ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು, ನಿನ್ನ ಮದುವೆ, ಅದನ್ನು ನಾನೇ ನಿಂತು ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಹಾಗೇನೆ ಶೀಲಾಳ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕಾದವ ನೀನು. ಅವಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸೇರಿದ್ದು.'

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೂಕನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು ಡಾ. ಗಣೇಶ್. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸರಳವೆ ಮದುವೆಯೇ ಬಂಧ? ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾಗದೆ? ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ನಡೆದಿದ್ದೆ. ಅವಳ ಚರ್ಯೆ ತನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಹೋಯಿತೆ? ಅವಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೋ ಕೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಆಕೆ ತನ್ನವಳೆ ಎಂಬ ಮೊಂಡು ನಂಬಿಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿತು. ಶೀಲಾಳನ್ನು ತಾನೇ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅವಳಿಂದಲೇ ಹೇಳಿಸಿದರೆ? ಅಲ್ಲೂ ಅವಳು ಕೈಕೊಟ್ಟರೆ? ಯಾವತ್ತೂ ಕರೆಯುವಂತೆ ಆಗಲೂ ಅಣ್ಣಾ ಎಂದು ಕರೆದರೆ? ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಮರುಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಿದರು.

'ಎಂಥ ನೀಚ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮುತ್ತುತ್ತಿವೆ? ಆಗದು. ಆಗಬಾರದು. ಪಡೆಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ದೊರಕುವುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೇಕೆ? ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಹೆತ್ತವರು ಸತ್ತು ಹೋದಾಗ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನನಗೆ ಆಧಾರವಾದವರು ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಅಂಕಲ್.'

'ನಿನ್ನೇನಾದರೂ ಹೇಳ್ತೀಯಾ?'

'ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂಕಲ್' ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಎಂದು ಮಾತನಾಡದ, ಸದಾ ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಣೇಶ್ ಅಂದಿನ ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ಪೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ.

'ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಮರವಟ್ಟು ನಿಂತು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಡಾ. ಗಣೇಶ್‌ರ ಮದುವೆಯೂ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಶೀಲಾ ಮದುವೆ ಮನೆಯ ತುಂಬಾ ಓಡಾಡಿದ್ದಳು.

ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಮದುವೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು.

ಆತನ ಸುತ್ತಮುತ್ತೆಲ್ಲ ಶೀಲಾ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ

ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಾಗಲೀ

ಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಅದರ ಸುಳಿವು ನೀಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೀಲಾ ಅತ್ತಿತ್ತ

ಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ

ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಪವನ್ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುದು.

ಪವನ್ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ. ಗಣೇಶ್‌ರಿಗೆ ಕೇಳಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ವೀರನಗರ, ಕೊಡವೂರುಗಳಲ್ಲಿ

ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದವರ, ಆಪ್ತರ ನೂರು ಮನೆಗಳಿರಬಹುದು.

ಯಾವುದೇ ಮದುವೆಗೆ ಅವರಿವರೆನ್ನದೆ ಊರಿನ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಮಂತ್ರಿಸುವುದು

ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಗಣೇಶರ ಮದುವೆಗೆ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಪವನನೂ ಆಮಂತ್ರಿಸಲಾಗಿದ್ದ. ಆತನ ದೃಷ್ಟಿ

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶೀಲಾಳ ಮೇಲೆ, ತಾನು ಅದು ತನಕ ಕಾಣದೆ ಇದ್ದ ಆಕೆಯ ಒಡವೆಗಳ

ಮೇಲೆ ಇದ್ದುದು ಡಾ. ಗಣೇಶರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಡೆಗಡೆಗೆ ಶೀಲಾ ಕೂಡ

ಆತನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುವುದನ್ನೂ ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಗಮನಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದೆರಡು

ಬಾರಿ ಆತನ ಪಟಾಲಾಮಿನವರೂ ಕೀಟಲೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರ ಅರಿವಿಗೆ

ಬಂದಿತ್ತು. ಸಾಕುನಾಯಿಯ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ತೋಳನ ಬಾಯಿಗೆ ಆಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ಮುಂದಾಲೋಚಿಸಿದ ಡಾ. ಗಣೇಶ್, ಮದುವೆಯ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ